

Република Србија
КРИМИНАЛИСТИЧКО-ПОЛИЦИЈСКИ
УНИВЕРЗИТЕТ

22 Број: 79/5-7-2021

Датум: 14.05.2021

**УПУТСТВО ЗА ИЗРАДУ
ЗАВРШНОГ РАДА НА СТУДИЈАМА ДРУГОГ СТЕПЕНА
КРИМИНАЛИСТИЧКО-ПОЛИЦИЈСКОГ УНИВЕРЗИТЕТА**

Завршни рад на студијама другог степена Криминалистичко–полицијског универзитета је оригинални резултат самосталног истраживачког рада студента из одговарајуће научне и стручне области, којим се анализирају и систематизују постојећа знања, односно решавају конкретни научни или стручни проблеми. Приређује се по завршетку свих предиспитних и испитних обавеза које су предвиђене програмима мастер и специјалистичких академских студија, у форми мастер или специјалистичког рада. Њиме студент Криминалистичко–полицијског универзитета (Универзитет, КПУ) доказује да је савладао наставни програм, усвојио референтна знања и вештине и оспособио се да применом научних метода самостално истражује релевантне научне и стручне проблеме.

Упутством за израду завршног рада (Упутство) дате су опште смернице о облику, садржају и техничком уређењу мастер и специјалистичког рада.

Детаљније инструкције о проблемским, методолошким и садржајним аспектима завршних радова кандидати добијају у непосредним консултацијама са изабраним менторима и наставницима КПУ или других факултета, у складу са специфичностима наставне материје у оквиру научних дисциплина којима изабрана тема припада.

Ово Упутство се заснива на уобичајеним правилима за припрему и писање завршних радова, као и на одредбама *Статута Криминалистичко–полицијског универзитета* и *Правилника о студијама другог степена Криминалистичко–полицијског универзитета*, којим су правно регулисана сва питања организације и извођења студија другог степена.

**1. ИЗБОР ТЕМЕ ЗАВРШНОГ РАДА И ПРОЈЕКТОВАЊЕ
ИСТРАЖИВАЊА**

Завршни рад на студијама другог степена је резултат самосталног проучавања, анализе и синтезе постојећих научних и стручних знања, стечених знања до којих је кандидат дошао непосредним емпиријским истраживањем, као и процеса закључивања о могућностима примене постојећих и новостечених знања у решавању проблема безбедносне, полицијске, криминалистичке, форензичке и информационо-технолошке теорије и праксе. Дакле, тема рада може бити проблем који је уочен у теорији, током изучавања референтне научне грађе, односно проблем који је кандидат или други истраживач уочио у пракси.

Одлуку о избору теме доноси кандидат, у консултацијама са ментором или другим предметним наставницима.

Приликом избора теме упутно је да се провери:

- да ли је тема релевантна студијама/смеру у оквиру кога се истраживање спроводи;
- да ли је актуелна и оправдана за истраживање;
- да ли је истраживање могуће спровести, с обзиром на доступност литературе и могућност спровођења емпиријског истраживања (поверљивост одређених безбедносних података и послова);
- да ли је јасно дефинисана и дистанцирана од сличних тема/безбедносних појава и процеса;
- да ли је тема оригинална, односно да идентична тема није већ обрађена као завршни рад на мастер или специјалистичким студијама;
- да ли је према Правилнику доступан референтан ментор за вођење кандидата током израде завршног рада.

С обзиром да пре пријаве завршног рада студент израђује и брани студијски истраживачки рад (СИР), препоручује се свим кандидатаима да СИР прилагоде потребама израде идејне скице и пројекта за израду завршног рада.

Након што се определи за тему и предметног наставника као ментора, студент у сарадњи са њим формулише *идејну скицу истраживања*. То је, по правилу, кратка белешка којом се оријентационо утврђују могући оквири, делови и структура процеса истраживања. Идејна скица је документ који претходи *пројекту истраживања*.

Пројектом истраживања се детаљније приказују основне научно-теоријске и методолошке поставке рада, на бази идејне скице. То је циљни, свеобухватни, прецизирани и конкретизовани план/модел ангажовања људских, материјалних и техничких ресурса, као и научно-спознајних техника ради стицања (научног) сазнања о предмету истраживања, с циљем решавања проблема истраживања.

Начелно, идејна скица, односно пројекат истраживања садрже следеће делове:

- проблем истраживања;
- предмет истраживања;
- циљ истраживања;
- хипотетички оквир;
- кратак опис структуре (прелиминарни садржај) завршног рада;
- научна и друштвена оправданост истраживања (очекивани истраживачки и стручни допринос рада);
- методе истраживања;
- извори података и полазна литература за израду рада.

Идејна скица, односно пројекат истраживања, представљају и плански документ, због чега се пишу у будућем времену.

Проблем истраживања је питање у вези са предметом истраживања на које у постојећем систему научног знања не постоји јасан и недвосмислен одговор. Резултати истраживања биће кандидатов одговор на ово питање. То су најчешће полемичне корелације (односи, утицаји) извесних појава, субјеката, процеса и стања у области безбедности, криминалистике, форензике и информационих технологија. *Формулацијом проблема* успоставља се однос између реалне друштвене појаве и проблема који се јављају у вези са том појавом, с једне, и научног и другог сазнања о тој појави, с друге стране. Конкретније, то је проблем који треба решавати, а који се исказује у форми питања.

Предмет истраживања су појаве, субјекти, процеси и стања у области безбедносне, полицијске, криминалистичке, форензичке и информационо-технолошке теорије и праксе ка којима је усмерена пажња истраживача. По улози, месту и значају, то

је централни део пројекта истраживања. Њиме се конкретно одређује шта треба истражити и како се дисциплинарно, временски и просторно димензионира садржај истраживања.

Циљ истраживања је планирани домет, односно ниво научног сазнања који се жели остварити и сврха којој истраживање треба да служи. Циљеви су теоријски (унапређење фонда научног знања: стицањем нових знања, описивањем појаве, класификацијом појава, објашњењем и предвиђањем тока појаве) и практични (решавање конкретног проблема практичном применом резултата истраживања).

Хипотеза истраживања је претпостављени јасан, прецизан, недвосмислен, вероватан и проверљив одговор на питање којим је исказан проблем истраживања, односно пробно (хипотетичко) решење правилно уоченог, постављеног и формулисаног проблема истраживања. Њоме се претпоставља узрочна или нека друга веза између истраживаних појава, која је тренутно непозната или није поуздано потврђена, а ради чијег утврђивања се истраживање предузима. *Хипотетички оквир* чине општа, посебне и појединачне хипотезе, односно генерална и разрађујуће хипотезе.

У оквиру *кратког описа структуре (прелиминарног садржаја) завршног рада* приказују се нумерички означени наслови и поднаслови делова будућег рада.

Део о *начину (методама) истраживања* обухвата конкретне методе, инструменте и технике који ће бити коришћени у прикупљању, обради и интерпретацији података и сазнајних чињеница, као и о томе у односу на шта и како ће то бити урађено.

Друштвена и научна оправданост истраживања подразумева очекивани допринос резултата истраживања решавању друштвених проблема, односно очекивани допринос развоју фонда знања у одређеној научној области.

Изворе података и попис полазне литературе чини кратак преглед постојеће литературе које је кандидат консултовао приликом одабира теме завршног рада и приликом израде пројекта истраживања, као и навођење других извора сазнања (нпр. ставови испитаника).

Израда идејне скице, а касније и пројекта истраживања, захтева *проучавање и познавање постојећег научног фонда* (претходних научних истраживања и систематизованих знања) о предмету и проблему истраживања. Допринос кандидата је управо у томе да је својим истраживањем на оригиналан начин обрадио и систематизовао постојећа знања о предмету, односно да је извео личне закључке о могућем решењу проблема који је истраживао.

2. СТРУКТУРА И САДРЖАЈ ЗАВРШНОГ РАДА

Завршни рад начелно треба да садржи:

- насловну страну;
- стручну биографију кандидата;
- апстракт са кључним речима (на српском и енглеском језику);
- предговор;
- садржај;
- увод;
- главни део рада;
- закључак;
- попис коришћене литературе и евентуално
- прилоге.

Насловна страна садржи основне податке о Универзитету, раду и кандидату: Република Србија, Криминалистичко-полицијски универзитет, наслов рада, име и презиме кандидата, име и презиме ментора, место и година израде рада.

Стручна биографија је кратак преглед основних биографских података кандидата (школовање, радно искуство, списак објављених публикација, награде и слично). Пише се у трећем лицу једнине, и обима је до 200 речи.

Апстракт се концизно, прецизно и недвомислено указује на предмет, проблем, циљеве и резултате истраживања. То је сажет преглед (тзв. сажетак) који читаоцу омогућава да стекне увид у садржај истраживања (од 250 до 300 речи). *Кључним речима* се наводе главни појмови – одреднице предмета и проблема истраживања (до 6 речи/синтагми). Апстракт и кључне речи се пишу на српском и енглеском језику.

У *предговору* се, осим мотивације за избор теме, наводе и услови у којима је писан завршни рад – кратак опис организације рада, потешкоће на које је аутор наишао приликом истраживања, евентуално захвалност одређеним особама/институцијама, као и све остале релевантне информације које су од значаја са становишта израде завршног рада. Кандидат износи и своје мишљење о завршном раду, односно о томе шта је покушао да објасни и прикаже, и колико је у томе успео. Предговор не би требало да буде дужи од једне стране.

У *садржају* се наводи композиција рада (наслови и поднаслови), као и бројеви страна на којима се они налазе (пример садржаја дат је у Прилогу број 3 овог упутства).

Увод се базира на пројекту истраживања, тако што кандидат претвара пројекат из будућег у прошло време, јер је реч о обраћању читаоцима по окончању истраживања и изради завршног рада. Дакле, садржај увода у највећој мери симетричан је садржају пројекта истраживања. Увод не треба да буде већи од пет одсто (5%) обима целог рада.

Не постоје посебни захтеви у погледу израде текста–разраде, али је неопходно да овај сегмент истраживања буде компонован од наслова и више поднаслова, симетричних посебним и појединачним хипотезама, односно операционалном одређењу предмета истраживања, зависно од методолошког приступа кандидата и договора с ментором у вези с тим питањем. У разради аутор приказује главни део истраживања и резултате истраживања.

Закључак представља сублимацију најважнијих резултата истраживања и у њему се приказује да ли је на основу тих резултата општа хипотеза потврђена или оповргнута. Поред тога, закључком се наводе начини примене закључака у пракси и правци будућих истраживања у предметној области.

Литература која је цитирана у раду треба да буде доследно наведена и на крају рада. Извори се наводе по азбучном или абецедном реду, по презименима аутора, са проредом 1,5. Библиографске јединице треба да буду нумерисане.

Прилози су додаци који ће читаоцу помоћи да потпуније разуме истраживање (нпр., одговарајући документи, илустрације, карте, шеме, слике, инструменти мерења, интервјуи или упитници).

3. ОПШТА УПУТСТВА

Приликом израде пројекта истраживања, као и приликом писања завршног рада, кандидат је дужан да води рачуна о томе да:

- правилно користи Српски језик, уважавајући граматичка/правописна правила, као и језик научне области и струке којој припадају предмет и проблем истраживања. По правилу, завршни рад се пише ћириличним писмом. У оправданим случајевима, када је кандидату једноставније и када природа теме захтева честу употребу латинице (на пример, када рад обилује квантитативним моделима који се користе у природним наукама, физичким јединицама, хемијским елементима и сл.), завршни рад се пише латиничним писмом;
- да стил излагања материје буде јасан и недвосмислен, са логичким композицијом текста који се излаже од општег, преко посебног ка појединачном, без сувишне употребе страних речи и скраћеница;
- има оригиналан приступ обради теме, што ће омогућити и оригиналност у тумачењу и приказивању резултата истраживања;
- одређење предмета, проблема и циљева истраживања буде конкретно и прецизно/недвосмислено;
- да се у избору и формулисању теме ослони на постојеће научно знање, истраживачку и стручну праксу;
- да уважава туђу интелектуалну својину, коректним навођењем коришћених/консултованих научних извора.

Ако је употреба страних речи неопходна због садржаја теме, онда их треба објаснити на одговарајући начин; објашњење дати у фусноти на крају странице (опција Footnote), а ознаке за фусноте стављати на крају реченице.

Приликом употребе скраћеница, при првом навођењу треба објаснити њихово значење, односно навести пуни назив појма или садржаја на који се односе, такође у фусноти, као и за стране речи.

Примери:

РС = Република Србија

МУП = Министарство унутрашњих послова

КПУ = Криминалистичко-полицијски универзитет

КЗРС = Кривични законик Републике Србије

(крај примера)

Радове треба писати у одговарајућем програму за обраду текста (*Microsoft Word*), са маргинама (горе и лево 3,5 cm, десно 2,5 cm, на крају странице 2 cm), ћириличним или латиничним писмом, фонтом *Times New Roman*, величином слова 12 pt, проредом *Normal*.

Насловна страна рада се не нумерише. Апстракт, стручна биографија, садржај и предговор нумеришу се римским, а увод, текст, литература и евентуални прилози нумеришу се арапским бројевима. Странице се нумеришу на средини доње маргине.

Илустрације (слике, шеме, дијаграми и слично), као и табеле, треба израдити на рачунару. Табеле треба урадити у *Word*-у или у *Excel*-у. Фотографије, графиконе и слике треба радити у формату .jpg или .pdf. Ширина слика, графикона и цртежа по правилу треба да буде до 16 cm. Дебљина линија на графикону и цртежу треба да буде 0.3 mm и више. Илустрације треба означити испод, и то врсту илустрације и њен редни број у тексту (**Bold**). Потом се ставља тачка, а иза ње иде објашњење илустрације (прво

слово након тачке је велико, објашњење није болдирано, а величина слова је 10pt). Уколико је преузета, извор илустрације се цитира у фусноти.

Радови морају бити правописно и граматички коректно урађени и лекторисани. Обим писаних радова на студијама другог степена је до 25000 речи.

Насловна страна се штампа у тврдом повезу. Потом се поставља „празна“ страна, а након ње унутрашња страна завршног рада. Затим се ставља апстракт и кључне речи, итд. „Празна“ страна такође се поставља и након прилога.

Након завршених консултација, истека увида јавности којем је рад изложен, усвајања извештаја комисије за оцену и одбрану завршног рада, и одобрења ментора, завршни рад се штампа у три примерка, нарезује на 2 CD и предаје организационој јединици Универзитета надлежној за студенстка питања. Електронска верзија рада мора бити идентична штампаној верзији.

4. НАСЛОВИ

Изглед спољне насловне стране завршног рада дат је у Прилогу бр. 1 овог упутства.

(РЕПУБЛИКА СРБИЈА; СПЕЦИЈАЛИСТИЧКИ РАД = Bold+Arial+Font 16pt).

(КРИМИНАЛИСТИЧКО-ПОЛИЦИЈСКИ УНИВЕРЗИТЕТ; МЕНТОР;
КАНДИДАТ = Bold+Arial+Font 14pt).

(НАЧИНИ ПРАЊА НОВЦА И МЕТОДЕ СУПРОТСТАВЉАЊА =
Bold+Arial+Font 24 pt).

(Проф. др Милан Милановић; Петар Илић = Bold+Arial+Font 12 pt).

(Београд, 2020.= Bold+Arial+Font 12 pt).

Изглед унутрашње насловне странице завршног рада је дат у Прилогу бр. 2 овог упутства.

(КРИМИНАЛИСТИЧКО-ПОЛИЦИЈСКИ УНИВЕРЗИТЕТ;
СПЕЦИЈАЛИСТИЧКИ РАД = Bold+Arial+Font 16 pt).

(НАЧИНИ ПРАЊА НОВЦА И МЕТОДЕ СУПРОТСТАВЉАЊА =
Bold+Arial+Font 24 pt).

(ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ = Bold+Arial+Font 12 pt).

(Имена и презимена чланова комисије, датум одбране = Bold+Arial+Font 12 pt, а члан, председник комисије и ментор конвертовати у *Italic*).

На насловним страницама није препоручљиво наводити ништа изузев података наведених у прилозима овог упутства. Наслови у тексту пишу се у фонту Times New Roman+Bold великим словима, величина слова је 16 pt, уз бројну ознаку испред наслова (бројна ознака се не ставља испред литературе и прилога).

Поднаслови у тексту такође се пишу у фонту Times New Roman+Bold+Italic, величина слова је 14 pt, прво слово је велико, уз бројну ознаку испред подналова.

Пример:

3. ОТВОРЕНА ПИТАЊА МЕЂУНАРОДНЕ БЕЗБЕДНОСТИ

- 3.1. *Безбедносни изазови глобализације*
- 3.2. *Утицај глобализације на регионалну безбедност*
- 3.3. *Актуелни тренутак глобалне моћи*
- 3.4. *Расподела глобалне моћи*

(крај примера)

5. НАВОЂЕЊЕ НАУЧНИХ ИЗВОРА И ЦИТИРАЊЕ У РАДУ

Аутор који током израде свог рада користи, инспирише се и ослања се на резултате истраживања и текстове других аутора, дужан је да наведе консултовани материјал, тако што ће у свом тексту поставити број фусноте, а у фусноти на дну странице навести податке о научном извору који је користио (презиме аутора и почетно слово имена, наслов дела, издавач, место издања, година издања и страница на којој је текст који је консултован).¹

Цитирање је дословно навођење мисли других аутора. Цитирају се најчешће оне мисли, научни ставови или погледи истакнутих аутора који су дали посебан допринос обради материје која је предмет завршног рада.

Сваки дословно наведени цитат текста неког аутора или групе аутора (реченица, више реченица, пасус) обавезно се обележава наводницима. Подаци о извору се наводе у фусноти на дну странице, при чему се у тексту ставља број фусноте, а у фусноти презиме аутора и почетно слово имена, наслов дела, издавач, место издања, година издања и страница цитирања.²

Свако прво навођење консултованог или цитираног извора захтева навођење пуне афилијације извора. Свако поновно цитирање истог извора врши се на следеће начине: уколико се извор узастопно понавља, онда се наводи: *Исто*, стр.; уколико се извор цитира након навођења других извора, тада се наводи само презиме и иницијал имена аутора, однос назив колективне публикације или документа, затим две тачке и реч: *Исто*, стр.; уколико је навођено више извора једног аутора, тада се наводи презиме и иницијал имена аутора, наслов дела и број стране.

По правилу, туђе мисли не треба често користити, а приликом њиховог коришћења треба их добро укомпоновати у контекст садржаја својих интерпретација. Пречесто цитирање или коришћење туђих радова без навођења извора (тзв. преписивање) су чести примери лоше праксе.

¹ Пример: Опширније. у/ Упореди са:/ Види:/ Сличан приступ: Dempsey, J. S.; Forst, L. S.: *An introduction to Policing*, Thomson Learning, London, 2005, стр. 58–59.

² Пример: Водинелић, В.: *Криминалистика*, Савремена администрација, Београд, 1972, стр. 25.

Дозвољени обим **оправданих** подударности садржаја завршног рада и других извора не сме бити већи од 30% укупног обима рада. Коришћење других текстова без навођења аутора – (ауто)плагијаризам није дозвољено.

Када ментор констатује да је израда рада завршена, рад се шаље организационој јединици Универзитета надлежној за студентска питања која га упућује на проверу антиплагијатским софтвером.

Извештај о извршеној анализи аутентичности рада је предмет анализе ментора и чланова комисије за оцену и одбрану завршног рада, који од кандидата могу да захтевају кориговање текста завршног рада. Након тога, текст завршног рада може се опет упутити на софтверску проверу оригиналности.

Уколико се и након друге софтверске провере оригиналности и анализе коју спроведу ментор и чланови комисије, испостави да је подударност текста рада са другим текстовима већа од 30 %, односно да кандидат није отклонио уочене пропусте у навођењу и цитирању других текстова, ментор ће дати кандидату инструкције о неопходним корекцијама рада.

Након што кандидат уважи инструкције и након што достави доказ о извршеној уплати манипулативних трошкова на име коришћења софтвера за проверу оригиналности рада организационој јединици Универзитета надлежној за студентска питања, комисија за оцену и одбрану завршног рада ће поново покренути софтверску проверу оригиналности рада. Овај поступак се понавља све док комисија за оцену и одбрану завршног рада не констатује да је обим оправданих подударности садржаја рада и других извора мања или једнака од максимално дозвољених 30% укупног обима рада.

6. НАВОЂЕЊЕ ЛИТЕРАТУРЕ НА КРАЈУ РАДА

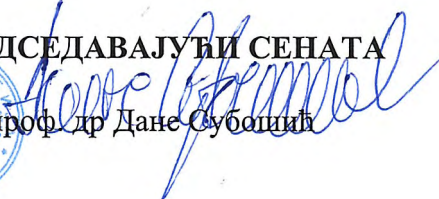
Сви научни извори који су коришћени приликом израде завршног рада наводе се у попису коришћене литературе на крају рада.

Изворе који нису коришћени не треба наводити у попису коришћене литературе.

Библиографске јединице наводе се по азбучном или абecedном реду презимена аутора, на начин који је приказан у табели.

Врста рада	Референце
Књига 1–3 аутора	Алексић, Ж.: <i>Научно откривање злочина</i> , Савез удружења правника Југославије, Београд, 1972.
	Eliot, M. A.: <i>Злочин у савременом друштву</i> , „%еселин Маслеша“, Сарајево, 1962.
	Максимовић, Р.; Тодорић, У.: <i>Криминалистика техника</i> , Полицијска академија, Београд, 1995.
Колективно ауторство	<i>Oxford essential world atlas</i> , Oxford University Press, Oxford, UK, 1999.
	<i>Hanbook of computer crime investifation: forensic tools and technology</i> , Elsevier Academic Press, London, 2004.
Чланак у часопису	Ђокић, О.: Могућности и начин употребе службених паса у делокругу рада органа унутрашњих послова, <i>Безбедност</i> , број 4 (1993), стр. 396–410.
Правни прописи	Закон о ограничавању располагања имовином у циљу

	спречавања тероризма и ширења оружја за масовно уништење, <i>Службени гласник РС</i> , број 29/2015 и 41/2018. Конвенција Уједињених нација против транснационалног организованог криминала, <i>Службени лист СРЈ – Међународни уговори</i> , број 6/2001.
Документи	<i>Информатор о раду Министарства унутрашњих послова Републике Србије</i> , Министарство унутрашњих послова Републике Србије, Београд, 2018. <i>Resolution 1244 (1999)</i> , Security Council of the United Nations, 10 June 1999. <i>World Migration Report 2018</i> , International Organization for Migration, Geneva, 2018.
Електронски извори	Chomsky, N.: “10 Strategies of Manipulation by the Media”, http://noam-chomsky.tumblr.com/post/13867896307/noam-chomsky-10-strategies-of-manipulation-by , доступно 7. 10. 2020. <i>Регистар цркава и верских заједница</i> , Канцеларија за сарадњу са црквама и верским заједницама Министарства правде Републике Србије, http://www.vere.gov.rs/cir/Siteview.asp?ID=4 , доступно 28. 3. 2018.
Чланци у дневним новинама/часописима	Љубинковић, Б.: „Понос тајних служби: иза ратних кулиса – жене обавештајци (2)“, <i>Калибар</i> , број 167, 2010, стр. 50–51.

ПРЕДСЕДАЈУЋИ СЕНАТА

 проф. др Дане Суботић

у прилогу:
 Прилог бр.1
 Прилог бр.2
 Прилог бр.3

Прилог бр. 1

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
КРИМИНАЛИСТИЧКО–ПОЛИЦИЈСКИ УНИВЕРЗИТЕТ**

СПЕЦИЈАЛИСТИЧКИ РАД

**НАЧИНИ ПРАЊА НОВЦА И МЕТОДЕ
СУПРОТСТАВЉАЊА**

МЕНТОР:

проф. др Милан Милановић

КАНДИДАТ:

Петар Илић

Београд, 2021.

Прилог бр. 2

КРИМИНАЛИСТИЧКО–ПОЛИЦИЈСКИ УНИВЕРЗИТЕТ

СПЕЦИЈАЛИСТИЧКИ РАД

**НАЧИНИ ПРАЊА НОВЦА И МЕТОДЕ
СУПРОТСТАВЉАЊА**

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ:

Проф. др Никола Николић, *председник*

Проф. др Петар Петровић, *члан*

Проф. др Милан Милановић, *ментор*

Датум одбране: _____

САДРЖАЈ

УВОД.....	1
-----------	---

I. ПОЈАМ ПОЛИЦИЈЕ И НАУКЕ О ПОЛИЦИЈИ

1. Појам полиције	7
1. 1. <i>Етимологија појма полиција</i>	11
1. 2. <i>Одређивање појма полиција у теорији</i>	19
2. Предмет науке о полицији	22
3. Метод науке о полицији.....	25

·
·
·

II. ПОРЕКЛО И ЕВОЛУЦИЈА ПОЛИЦИЈСКЕ ФУНКЦИЈЕ

1. Одржавање реда у примитивним друштвима.....	38
2. Постанак државе и процес уобличавања полицијских органа	41
3. Полиција у старом веку.....	45
4. Полиција у средњем веку.....	50
4.1. <i>Полиција у средњовековној Србији</i>	55

·
·
·

III. ПОЛИЦИЈСКА ФУНКЦИЈА У САВРЕМЕНОМ ДРУШТВУ

1. Појам полицијске функције.....	75
2. Фактори који утичу на полицијску функцију.....	78
3. Основна садржина полицијске функције.....	90

ЗАКЉУЧАК.....	94
---------------	----

ЛИТЕРАТУРА	98
------------------	----

ПРИЛОЗИ.....	108
--------------	-----